

UN MILITAR DE ELITĂ ȘI UN DESTOINIC GENERAL

General de Armată (rezervă) Marin Dragnea
Președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război

L-am cunoscut pe Ștefan Gușă încă din anul 1970, când, la absolvirea Academiei Tehnice Militare, a fost numit comandantul Regimentului de Tancuri din Turda, eveniment unic în Armata Română postbelică, deoarece un tânăr inginer militar era numit direct într-o astfel de funcție de mare răspundere.

Ca locțiitor al Comandantului Armatei, am avut prilejul să-l cunosc îndeaproape și să mă conving de calitățile sale.

Bine pregătit profesional, inteligent, cu o bogată cultură generală și cu calități deosebite etice și militare, s-a făcut repede stimat și apreciat de subordonați, fapt pentru care la scurt timp a fost promovat comandant de divizie și în cele din urmă șeful Statului Major General. Revoluția din Decembrie 1989 l-a surprins în această funcție de prim rang din conducerea oștirii române, cu misiune la Timișoara.

Apreciez ca un mare curaj, în condițiile în care în restul țării Revoluția nu se declanșase încă, faptul că, înțelegând lipsa de sens a intervenției militare a ordonat retragerea unităților din garnizoana Timișoara în cazărmi, cu alte cuvinte pactizarea cu forțele revoluționare.

Datorită televiziunii, am fost martori cu toții la fermitatea pe care a manifestat-o, din clădirea fostului Comitet Central, în zilele fierbinți ale Revoluției, împotriva „ajutorului” străin. De asemenea, cu această ocazie s-au remarcat calitățile sale de comandant excelent, bun organizator și om de mare omenie.

Cu modestia-i caracteristică a acceptat cu demnitate toate funcțiile ce i s-au impus după 1989, cea de locțiitor comandant de Armată și cea de comandant de Armată, făcând față în mod strălucit la toate sarcinile ce i s-au dat.

Prin dispariția prematură a bravului general Ștefan Gușă, Armata Română a pierdut un militar de elită și un destoinic general, atașat trup și suflet Patriei sale și Neamului său.